

I.A végrehajtás elrendelése, illetve foganatosítása során eljáró bíróságoknak – adott esetben a Vht. szabályaitól eltérve – szem előtt kell tartaniuk azt, hogy az uniós jogi alapú szankciós korlátozásnak, mint imperatív normának érvényt szerezzenek.

II. Azzal azonban, hogy a törvényszék a külföldi választottbírósági ítéletre végrehajtási tanúsítványt vezetett, megállapítva, hogy az a belföldi bíróság határozatával azonos módon végrehajtható, még csak a választott ítéletét vizsgálta meg, s döntése nem vonatkozott végrehajtási cselekményekre, hiszen még a kérelmezőnek a végrehajtási lap kiállítását célzó második kérelmét sem bírálta el.

Alkalmazott jogszabályok: 269/2014/EU rendeletét módosító 2022/259 számú rendelet (a továbbiakban: Rendelet) a Vht. Vht.208. §

Győri Ítéltábla
Pkf.IV.25.166/2022/4.

- [1] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzésével tanúsította, hogy a Stockholmi Kereskedelmi Kamara Választottbírósági Intézete (a továbbiakban: SCC) által 2021. július 21-én hozott, 2021/024. ügyszámú választottbírósági ítélet a magyar jog szerint a belföldi bíróság határozatával azonos módon végrehajtható.
- [2] Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a felek (a kérelmező, mint eladó, valamint a kérelmezett, mint vevő) 2020. július 2-án kötöttek szerződést, melynek alapján a kérelmező az Oroszországi Föderáció területéről a kérelmezettnek szemet szállított. A megállapodás 13. 1. pontja értelmében a szerződésből, vagy azzal kapcsolatban, illetve annak megszegéséből, megszüntetéséből vagy érvénytelenségéből eredő bármely vitát, ellentmondást, vagy igényt az SCC gyorsított választottbírósági szabályzata szerinti választottbírósági eljárás útján kell véglegesen rendezni, a választottbírósági ítéletet pedig a felek véglegesen fogadják el.
- [3] A kérelmező által indított eljárásban az SCC 2021. július 21-én kelt, 2021/024. számú ítéletében kötelezte a kérelmezettet (alperest), hogy fizessen meg a kérelmező (felperes) részére a szerződés alapján a kérelmező által leszállított áruk szerződés szerinti 976.318,10,- USD összegű vételárát, valamint az ítélet rendelkező részében megjelölt késedelmi kamatot és eljárási költségeket; ezt meghaladóan az ítélet minden egyéb követelés elutasításáról rendelkezett.
- [4] A kérelmező 2021. december 16-án érkezett kérelmében azt kérte a törvényszéktől, hogy a Vht. 208. §-a alapján vezessen a választottbírósági ítéletre végrehajtási tanúsítványt, majd a feltételek fennállása esetén a kérelmezettel szemben állítson ki végrehajtási lapot.
- [5] Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Vht. 15. §-ára, 16. § c) és d) pontjaira, 205. és 206. §-aira, valamint a külföldi választottbírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, New Yorkban 1958. június 10-én kelt Egyezmény (kihirdette az 1962. évi 25. törvényerejű rendelet, a továbbiakban: New York-i Egyezmény) II. Cikk 1. és 2. pontjaira, III. Cikkére, és

hangsúlyozta, az érintett választottbíróági ítélet egyértelműen kötelezést tartalmaz a kötelezetre nézve, a felek megállapodása pedig rögzíti, hogy az ítéletet véglegesnek fogadják el. Emellett az SCC választottbíróági eljárásáról szóló Szabályzatának 46. cikke tartalmazza, hogy a választottbíróági ítélet végleges és a felekre nézve kötelező; azáltal, hogy a felek alávetették magukat a jelen Szabályzat szerinti választottbíróági eljárásnak, vállalják, hogy a választottbíróági ítéletet késedelem nélkül végrehajtják. Erre figyelemmel a törvényszék megállapította, hogy az SCC 2021. július 21-én hozott, 2021/024. számú választottbíróági ítélete a magyar jog szerint a belföldi bíróság határozatával azonos módon végrehajtható. Megjegyezte végül, hogy a kérelmező által előterjesztett végrehajtási kérelmet határozatával nem bírálta el, hiszen erre a végzés jogerőre emelkedése után, új, végrehajtás elrendelése iránti kérelem esetén, végrehajtási eljárásban van mód.

- [6] A végzés ellen a kérelmezett fellebbezett; annak megváltoztatását, s a választottbíróági ítélet elismerésének megtagadását kérte. Hivatkozott egyrészt arra, az SCC úgy hozta meg ítéletét, hogy több, jelentős eljárási szabályt megszegett, ezért ítéletének elismerése közrendbe ütközne. Az SCC az eljárás során a feleket nem részesítette egyenlő elbánásban, nem kapta meg a lehetőséget, hogy álláspontját előadhassa. Szoros határidőket kapott, melyek alatt a felhívásokban foglaltaknak nem tudott eleget tenni, nyilatkozatait teljeskörűen nem adhatta elő. Mindemellett az adott időszakban az ügy vitelét a pandémia is nehezítette, melyre az SCC nem volt tekintettel; mindezek miatt az elsőfokú bíróság döntése sérti a Vht. 29. §-át. Másodsorban arra hivatkozott, hogy a kérelmező cégcsoportja szerepel az Amerikai Egyesült Államok, valamint az Európai Unió hivatalos, publikus oldalain fellelhető, az Oroszországi Föderációval szemben bevezetett szankciós intézkedéseket tartalmazó listákon. A kérelmező elismerten a G. S. leánytársasága, mellyel szemben az Európai Unió a Tanácsnak az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendeletét (a továbbiakban: Rendelet) módosító 2022/259 számú rendelete alapján más szankciók mellett pénzügyi és vagyoni jellegű korlátozó intézkedéseket is foganatosított. E szankciók tiltják szerinte a választottbíróági ítéletben szereplő követelés teljesítését, illetve végrehajtását.
- [7] A kérelmezőnek a fellebbezésre tett észrevétele az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az SCC eljárása jogszerű volt, s nem ütközik a magyar közrendbe, másrészt pedig a kérelmezett elő sem adta, hogy milyen eljárási szabálysértéseket követett el. Az SCC mindvégig ésszerű lehetőséget biztosított a feleknek álláspontjuk ismertetésére, sőt, a kérelmezettnek számtalanszor póthatáridőt is biztosított – eredménytelenül. Utalt arra, hogy a felek a közöttük kialakult jogvita rendezésére eleve gyorsított választottbíróági eljárás igénybevételét kötötték ki. Előadta továbbá, hogy szankciós listákon nem szerepel, másrészt pedig az LLC S.G. nem egy cégcsoport, hanem egy szénbányászattal foglalkozó oroszországi cég, mely ráadásul nem is a jelen eljárás kérelmezője. Az LLC S. G. az Európai Unió hivatalos szankciós intézkedéseket tartalmazó listáján nem szerepel. Hangsúlyozta, hogy a szankciós korlátozások megtörténtét a kérelmezett nem igazolta.
- [8] Az ítélet tábla felhívására tett 3. sorszámú beadványában a kérelmezett előadta, hogy az Európai Unió Tanácsának a Rendelet végrehajtásáról szóló 2022/260 számú végrehajtási rendelete (2022. február 23.) mellékletének 55. pontja a Rendelet jegyzékébe felvenni rendelte a VEB.RF (más néven: Vnesheconombank; VEB) pénzügyi fejlesztési intézetet. E bankra és az ahhoz tartozó szervezetekre is kiterjed a Rendelet szerinti, valamennyi pénzeszköz és erőforrás befagyasztására, valamint az arra vonatkozó korlátozás, hogy sem közvetlenül, sem közvetve e személyek, továbbá a hozzájuk tartozó jogi személyek, szervezetek részére, illetve javára

semmilyen pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás ne legyen rendelkezésre bocsátható (2. cikk); emellett pedig nem érvényesíthetők az olyan szerződésekkel vagy ügyletekkel kapcsolatos, bármilyen formájú igények, amelyek teljesítését a Rendelet alapján előírt intézkedések közvetlenül vagy közvetve, egészben vagy részben befolyásolják [11. cikk (1) bekezdése]. Hangsúlyozta, hogy az Amerikai Egyesült Államok által elrendelt szankciós intézkedésekre vonatkozó, a Department of the Treasury's Office of Foreign Assets Control (OFAC) által 2022. február 22-én közzétett hivatalos közlemény a VEB.RF-hez kapcsolódó, a bank leánytársasági köréhez tartozó csoportként kifejezetten megjelöli az LLC SIBUGLEMET csoportot is. Az pedig, hogy a kérelmező ennek a cégcsoportnak a tagja, a felek számára nyilvánvaló volt, a választottbírói eljárás során maga a kérelmező igazolta, illetve kitűnik az SCC ítéletének 1., 2., 75., 126., 127., 155. és 156. pontjaiból is.

- [9] A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.
- [10] Az ítélet tábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett annak tanúsításáról, hogy az SCC érintett választottbírói ítélete a magyar jog szerint a belföldi bíróság határozatával azonos módon végrehajtható.
- [11] A kérelmezett fellebbezésében hivatkozott ugyanakkor egyrészt arra, hogy a támadott határozat a közrendbe ütközik, másrészt arra a döntés meghozatala után bekövetkezett új tényre is, hogy a kérelmező az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok szankciós listájára került. Álláspontja szerint e körülmények a végzés megváltoztatását, és az SCC ítélete elismerésének megtagadását alapozzák meg.
- [12] Az ítélet tábla abból indult ki, hogy a New York-i Egyezmény III. – V. Cikkei szerint a választottbírói határozatok elismerhetősége és végrehajthatósága kizárólag akkor tagadható meg, ha a kérelemmel egyidejűleg a kérelmező a IV. Cikk szerinti iratokat nem csatolja be, vagy ha az V. Cikk 1., illetve 2. pontjaiban felsorolt feltételek valamelyike fennáll, azzal, hogy a bíróság az V. Cikk 1. pontjában írt feltételeket csak a fél kérelmére vizsgálhatja. Az adott esetben nem vitás, hogy a kérelmet a kérelmező a IV. Cikk rendelkezéseinek megfelelően terjesztette elő, így az V. Cikk 2. b) pontjára figyelemmel azt kellett vizsgálni, hogy az SCC határozatának elismerése vagy végrehajtása Magyarország közrendjébe ütközik-e. A másodfokú bíróság előre bocsátja továbbá, hogy míg a külföldi határozat elismerése kapcsán azt kell értékelni, hogy megfelel-e a Vht. 15. §-ában foglaltaknak, azaz lehetőség van-e végrehajtási lap kibocsátására, addig abban a tekintetben, hogy a külföldi határozat végrehajtása elrendelhető-e, a Vht. 13. §-ában foglalt feltételek vizsgálандók (Kúria Pfv.I.20.368/2013/8. számú ítélete).
- [13] A bírói gyakorlat következetes abban, hogy közrendbe ütközés jogcímén a külföldi választottbírói határozat elismerése és végrehajthatósága csak szélsőséges esetben, akkor tagadható meg, ha az az alapjogokat, illetve a társadalom értékítéletét sértő, a felek jogviszonyán túlmutatóan a közrend sérelméhez vezető következményekkel járhat. A közrend sérelme a megkeresett állam olyan jogszabályának nyilvánvaló megsértésén alapulhat, amely a jogrendben lényegi jelentőségű, vagy olyan jog megsértésén, amelyet e jogrendben alapvetőnek ismernek el (Legfelsőbb Bíróság Gfv.IX.30.226/2005/9. számú ítélete – megjelent: BH2006. 257., Kúria Pfv.I.20.368/2013/8. számú ítélete, Kúria Pfv.I.20.369/2017/7. számú végzése – megjelent: BH2018. 174., Kúria Pfv.I.20.543/2021/7. számú végzése). A közrend tartalma a társadalmi, gazdasági és életviszonyok változásával változik, s lényege, hogy az e fogalmi körbe vonható intézményeket és elveket a jog feltétlenül megóvni kívánja. A magyar jogban ilyenként azonosítható a tisztességes eljáráshoz fűződő jog alapelve, melynek sérelme az eljárás

egésze alapján ítéltető meg, s ahhoz önmagában nem vezet az eljárás külföldi választottbíróóság részéről esetlegesen egy, vagy akár több eljárás szabálysértés megvalósítása sem.

[14] Az adott esetben a kérelmezett a magyar közrend sérelmének megvalósulását abban látta, hogy az SCC tisztességes eljáráshoz fűződő jogától megfosztotta.

[15] Ehhez képest az SCC ítélete az eljárás menetét az alábbiakban foglalta össze:

4. 2021. február 16-án az SCC megkapta a gyorsított választottbíróági eljárásról szóló szabályzatnak ("Szabályzat") megfelelő választottbíróági eljárás iránti kérelmet. A választottbíróági eljárás iránti kérelmet az SCC 2021. február 18-án futárszolgálat útján megküldte az Alperesnek, amelyben a Választottbíróóság felkérte az alperest, hogy 2021. március 18-ig nyújtsa be válasziratát az SCC-nek. A levelet az alperes 2021. február 19-én vette át.

5. 2021. március 19-én az SCC emlékeztette az alperest, hogy nyújtsa be válasziratát. A válasziratot 2021. március 26-ig kell benyújtani.

6. 2021. március 25-én a felperes benyújtott egy e-mailt az SCC-hez az alperes időbeosztásával, cégnevével, a költségek előlegezésével és a választottbíróági eljárás helyével kapcsolatban.

7. Az SCC 2021. március 31-én levelet küldött a feleknek, amelyben megállapította, hogy válaszirat nem került benyújtásra. A felek lehetőséget kaptak arra, hogy 2021. április 10-ig kijelöljenek egy választottbíróót. A feleket továbbá felkérték, hogy 2021. április 14-ig fizessék meg a költségelőlegből rájuk eső részt.

8. Később 2021. március 31-én az alperes benyújtotta válasziratát a 2021. március 18-án megküldött választottbíróági eljárás iránti kérelemre. Az alperes vitatta az SCC joghatóságát a vita rendezésére.

9. 2021. március 31-én az SCC megküldte a válasziratot a felperesnek.

10. 2021. április 7-én a felperes levelet nyújtott be az SCC-hez az eljárási kérdésekkel kapcsolatos észrevételekkel.

11. 2021. április 15-én az SCC tájékoztatta a feleket, hogy az SCC döntése szerint az SCC joghatósága nincs kizárva a jogvita rendezésére, és hogy a választottbíróági eljárás székhelye Stockholm, Svédország. Továbbá az alperest emlékeztették, hogy 2021. április 22-ig fizesse meg a költségelőleg rá eső részét, és a felek 2021. április 25-ig kaptak haladékot a választottbíró kijelölésére.

12. 2021. április 16-án a felperes e-mailben küldte meg az SCC-nek az eljárási kérdésekkel kapcsolatos észrevételeit.

13. 2021. április 23-án az SCC tájékoztatta a felperest, hogy az alperes nem fizette ki a részét a költségelőlegből, és felkérte a felperest, hogy fizesse ki az alperes részét.

14. 2021. április 30-án az SCC tájékoztatta a feleket, hogy az SCC Klara Håstad ügyvédet nevezte ki egyedüli választottbírónak.

15. 2021. május 3-án az SCC tájékoztatta a felperest a teljes költségelőleg kifizetéséről, és az ügyet a választottbíró elé utalta. A végző ítéletet 2021. augusztus 3-ig kell meghozni.

16. 2021. május 3-án a választottbíró felkérte a feleket, hogy az SCC felületén tegyék meg észrevételeiket az ügykezelési tárgyaláson való rendelkezésre állásukról. Az alperes nem válaszolt.

17. 2021. május 5-én a választottbíró az SCC felületen és e-mailben tájékoztatta a feleket arról, hogy az ügykezelési tárgyalást 2021. május 7-én tartják. A választottbíró ezen felül eljuttatta a feleknek az 1. számú eljárási végzés tervezetét, amely tartalmazott egy ideiglenes menetrendet, valamint az ügykezelési tárgyalás napirendjét.

18. 2021. május 6-án a felperes benyújtotta észrevételeit a napirendhez és az 1. számú eljárási végzés tervezetéhez.

19. 2021. május 7-én videokapcsolaton keresztül ügykezelési tárgyalást tartottak, amelyen a felek megállapodtak az ideiglenes menetrendről. Ugyanezen a napon a felperes benyújtotta a meghatalmazás aláírójának eljárási jogosultságát alátámasztó dokumentumokat. Kérésre az alperes e-mailben megkapta az ügy iratainak másolatát. Az SCC megerősítette, hogy a Kérelmezett be tudott jelentkezni az SCC felületre.

20. A 2021. május 7-i ügykezelési tárgyaláson az alperes fenntartotta a joghatóság hiánya miatti elutasítás iránti kérelmét. Az alperest felkérték, hogy nyújtson be a joghatóságra vonatkozó előkészítő iratot, amelyet az elfogadott ideiglenes menetrend szerint 2021. május 13-ig kell benyújtani.

21. 2021. május 9-én a választottbíró elküldte az ügyviteli tárgyalás jegyzőkönyvét, az ideiglenes menetrendet és az 1. számú eljárási végzés tervezetének új változatát. A felek lehetőséget kaptak arra, hogy 2021. május 11-ig észrevételeket tegyenek e tervezetekkel kapcsolatban.

22. 2021. május 11-én az alperes benyújtotta a meghatalmazás aláírójának eljárási jogosultságát alátámasztó dokumentumokat. A felperes nem nyújtott be észrevételeket az iratokhoz.

23. 2021. május 12-én meghozták az 1. számú eljárási végzést. Ezen kívül a választottbíró megerősítette az ügykezelési tárgyalás jegyzőkönyvét és az ideiglenes menetrendet.

24. Az alperes 2021. május 13-ig nem nyújtott be a joghatósággal kapcsolatos beadványt. Az alperes további időt kapott 2021. május 14-e 13 óráig, hogy benyújtsa beadványát. 2021. május 14-én nem nyújtottak be beadványt.

25. 2021. május 17-én a választottbíró meghozta a joghatóságról szóló döntését, amely szerint az alperesnek a joghatóság hiánya miatti elutasítás iránti kérelmét elutasította.

26. 2021. május 28-án a felperes benyújtotta válasziratát. A válasziratot feltöltötték az SCC felületére. Ugyanezen a napon a választottbíró a válasziratot e-mailben (bizonyítékok nélkül) megküldte az alperesnek azzal a felszólítással, hogy 2021. június 18-ig nyújtsa be a válasziratát. A válasziratot a bizonyítékokkal együtt 2021. május 31-én futárszolgálat útján is elküldték az alperesnek (átvételi visszaigazolás nélkül) azzal a felszólítással, hogy 2021. június 18-ig nyújtsa be a válasziratát. A dokumentumok 2021. június 1-jén érkeztek meg az alpereshez.

27. 2021. június 18-án az alperes rövid beadványt nyújtott be egy 30 napos határidő-hosszabbítás iránti kérelemmel együtt. Az alperes benyújtotta a meghatalmazás aláírójának eljárási jogosultságát alátámasztó dokumentumok fordítását is. Az alperes megerősítette, hogy be tudott jelentkezni az SCC felületére. A felperes kifogásolta az időhosszabbítás engedélyezését, és hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a végleges ítéletet határidőn belül hozzák meg.

28. 2021. június 19-én a választottbíró meghozta a 2. számú eljárási végzést, amely szerint az alperes 2021. június 24-ig kapott határidő-hosszabbítást.

29. Az alperes 2021. június 24-én nem nyújtott be semmilyen beadványt. Ugyanezen a napon a felperes előadta, hogy nem kéri tárgyalás tartását. Az alperes lehetőséget kapott arra, hogy 2021. június 28-án, közép-európai idő szerint 18 óráig tárgyalás tartása iránti kérelmet nyújtson be.

30. Az alperes nem nyújtott be tárgyalás tartása iránti kérelmet. A választottbíró 2021. június 28-án megállapította, hogy tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában nem kell tárgyalást tartani. Ugyanezen a napon a választottbíró megküldte a tervezetét a felek állításainak és érveinek összefoglalójáról. Az észrevételeket 2021. július 1-jéig kell benyújtani. A felperes észrevételeket nyújtott be, amelyeket a tervezetbe beépítettek, míg az alperes nem nyújtott be észrevételeket.

31. 2021. július 2-án a választottbíró úgy ítélte meg, hogy a felek észszerű lehetőséget kaptak ügyeik ismertetésére, ezért az eljárást – a költségekről szóló beadványok cseréje kivételével – lezártak nyilvánította. A feleket felkérték, hogy 2021. július 5-ig nyújtsák be költségbeadványaikat, a költségbeadványokra vonatkozó észrevételeket pedig 2021. július 7-ig kell benyújtaniuk.

32. 2021. július 5-én a felperes benyújtotta a költségekre vonatkozó kérelmét. Az alperes nem nyújtott be beadványt. Az alperes észrevételeket nem nyújtott be a felperes kérelmére 2021. július 7-ig.

33. 2021. július 8-án a választottbíró lezárta a költségtérítési beadványok cseréjét.

- [16] A fentiek alapján az állapítható meg, hogy az SCC a gyorsított választottbírószági eljárás keretében a felek számára lehetővé tette, hogy észszerű időn belül előadásait megtegyék, a kérelmezett részére megfelelő határidőket biztosított, s többször előfordult a határidő meghosszabbítása is. Azon túlmenően, hogy az SCC joghatóságát vitatta, a kérelmezett az eljárásban passzív maradt, a joghatóságról szóló döntés meghozatalát követően érdemi védekezést nem nyújtott be, és tárgyalás tartását sem kérte. A kérelmezett sem az SCC előtti, személyes megjelenést nem igénylő eljárásban, sem fellebbezésében nem tárta fel késlekedésének okát, amit a pandémia önmagában nem magyaráz. E körülményeket értékelve nem állapítható meg, hogy az SCC ítéletének elismerése vagy végrehajtása Magyarország közrendjébe ütközik.
- [17] A kérelmezett második fellebbezési érve kapcsán helyesen hivatkozott arra, hogy a Rendelet célja az érintett személyek, vagy a hozzájuk kapcsolódó természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztása; a Rendelet 1. cikk g) i. pontja értelmében pénzeszköz a pénzkövetelés is. Az intézkedés jogalapját az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (EUMSZ) 215. cikke teremti meg. Megjegyzendő továbbá, hogy az Európai Unió Bírósága (EUB) a C-117/06., Möllendorf-ügyben meghozott ítéletében (ECLI:EU:C:2007:596, 55. pont) némileg eltérő tényállás mellett, de a jelen ügyre is irányadóan kifejtette, hogy a tagállamoknak őrködniük kell afelett, hogy állampolgáraik, vagy a területükön tartózkodó más személyek a pénzeszközöket ne bocsássák rendelkezésre sem közvetlenül, sem közvetve.
- [18] Ebből következően a végrehajtás elrendelése, illetve foganatosítása során eljáró bíróságoknak – adott esetben a Vht. szabályaitól eltérve – szem előtt kell tartaniuk azt, hogy az uniós jogi alapú szankciós korlátozásnak, mint imperatív normának érvényt szerezzenek, melynek értelemszerűen feltétele, hogy az érintett fél a Rendelet címzettje legyen. Ezzel összefüggésben vizsgálniuk kell azt, hogy a Rendelet 4. - 6. cikkei alapján van-e lehetőség a vonatkozó pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások felszabadítására; az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében ez – a b) – d) pontokban írt feltételek fennállása esetén – lehetséges akkor, ha a pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások a 2. cikkben felsorolt természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv I. mellékletbe történő felvételét megelőzően hozott

választottbírósi határozat tárgyát képezik. Emellett nem lehet figyelmen kívül hagyni a R. 7. cikkének az átutalt pénzeszközöknek a befagyasztott számlán jóváírására vonatkozó rendelkezéseit sem.

- [19] A fellebbezés elbírálása szempontjából mindemellett döntő jelentősége annak volt, hogy a kérelmező első kérelmére a törvényszék a Vht. 208. §-án alapulóan a külföldi választottbírósi ítéletre végrehajtási tanúsítványt vezetett, megállapítva, hogy az a belöldi bíróság határozatával azonos módon végrehajtható. A bíróság az eljárásnak ebben a szakaszában valójában a kérelmen keresztül az SCC ítéletét vizsgálta meg, s döntése nem csak hogy nem vonatkozott végrehajtási cselekményekre, hanem még a kérelmezőnek a végrehajtási lap kiállítását célzó második kérelmét sem bírálta el.
- [20] Mivel a kérelmezett az SCC ítéletének közrendbe ütközésére alaptalanul hivatkozott, s nyilvánvalóan megállapítható, hogy a végrehajtási tanúsítvány a Rendeletet nem sérti, az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatására nincs mód, ezért azt az ítélőtábla a Vht. 9. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése és 389. §-a alapján helybenhagyta.
- [21] A másodfokú bíróság pusztán megjegyzi, annak, hogy a kérelmező szerepel-e az Amerikai Egyesült Államok szankciós listáján, önmagában nincs jelentősége, ugyanakkor annak kapcsán, hogy a Rendeletnek címzettje-e, nem kizárt a bizonyítékok körében e szankciós lista értékelése.
- [22] Az ítélőtábla utal végül arra, hogy a kérelmező fellebbezési eljárási költsége megtérítését annak felszámításával nem kérte, ezért ebben a vonatkozásban határozni nem kellett [Pp. 81. § (1) és (5) bekezdései, 82. § (3) bekezdése], míg az eredménytelenül fellebbező kérelmezett felmértült költségét maga viseli.